

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. július 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentési kötelezettség megszegésének büntette miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. február 14. napján kihirdetett Kb.I.34/2007/3. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 14. napján kihirdetett KB.I.34/2007/3. számú ítéletében a vádlottat jelentési kötelezettség megszegésének büntette miatt 7 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte.

A katonai ügyész 3 nap gondolkodási időt követően fellebbezést jelentett be a vádlott terhére büntetésének súlyosítása érdekében. Álláspontja szerint a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte a cselekmény tárgyi súlyát, hogy a vádlott a köznyugalmat felkavaró bűnügyben nem teljesítette jelentési kötelezettségét. Indítványozta ezért vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.44/2008. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, azonban a katonai tanács tévesen következtetett a vádlott cselekményének jogi minősítésére. Véleménye szerint a tényállásban megállapított cselekmény a Btk. 244.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntetettét valósítja meg. E bűncselekmény 5 évi szabadságvesztéssel fenyegetett büntett, ezért a büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben börtönben

végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása indokolt. Indítványozta az ítélet megváltoztatását, a vádlott cselekményének hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntettének történő minősítését és a vele szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítását.

A nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal tartotta fenn.

A vádlott védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az ügyészi fellebbezés elutasítását és az ítélet helybenhagyását indítványozta. A tényállást nem vitatta, és véleménye szerint nem indokolt védencével szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása sem, mivel az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés a büntetési célok elérésére alkalmas. Indítványozta annak megfontolását, hogy a vádlott jelentési kötelezettségének megszegése valóban a szolgálatra jelentős hátránnyal járt-e, mivel az általa a reggeli órákban folytatott telefonbeszélgetésről történt jelentéstétel nyilvánvalóan nem vitte volna előre tanú1 szembeni nyomozás sikerét. Véleménye szerint még eshetőleges szándéka sem terjedt ki védencének arra, hogy segítse tanú1 menekülését, ezért nem alapos a katonai ügyész indítványa, amely a bűnpártolás megállapítására irányul. Az első fokú ítélet helybenhagyását, illetve az ott megállapított cselekmény enyhébb minősítését indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a releváns bizonyítékokat számba vette és értékelési körébe vonta. A vádlott ténybeli beismerő vallomása alapján állapította meg a történeti tényállást, amelyet a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, illetve az okirati bizonyítékok megfelelően alátámasztottak. Álláspontját megindokolta, okfejtése a logika szabályainak megfelel, indokolási kötelezettségének teljes egészében eleget tett. Megállapítható, hogy ítélete mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésébe írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírlata alapján.

A vádlott cselekményének eltérő jogi minősítése érdekében fenntartott, illetve a büntetés súlyosítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére. Nem tévedett, amikor megállapította, hogy a vádlottat a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló - elkövetéskor hatályos - 3/1995. (III.1.) BM rendelet 12.§ (1) bekezdése alapján jelentési kötelezettség terhelte az általa

tudomására jutott bűncselekménnyel és annak elkövetőjével kapcsolatban. E szerint ugyanis a rendőr az általa észlelt, vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekménnyel, ha az elkövető ismert, annak megjelölésével feljelentést tesz. A vádlott ezzel a magatartásával elkövette a Btk. 350.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő jelentési kötelezettség megszegésének büntettét, mivel e mulasztásából a szolgálatra jelentős hátrány származott.

Nem alapos a védő azon érvelése, amely a jelentési kötelezettség megszegésének vétsége megállapítására irányult. Az irányadó tényállás ugyanis nemcsak azt rója a vádlott terhére, hogy nem jelentette tanú1 történő telefonbeszélgetést, hanem azt sem jelentette előjárójának, hogy a tó partján lévő és a Búvár Klub kezelésében lévő hétvégi ház kulcsait korábban átadta tanú1-nek. Az iratokból megállapítható, hogy e házban a rablás elkövetői tartózkodtak, így az időben történő jelentés segítséget nyújthatott volna ahhoz, hogy az elkövetők hamarabb kézre kerüljenek. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen állapította meg, hogy a jelentéstétel elmulasztásából a szolgálatra jelentős hátrány származott.

A másodfokú bíróság nem értett azonban egyet azzal, hogy a vádlott cselekménye a Btk. 244.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntettként minősül. E bűncselekményt az követi el, aki anélkül, hogy a bűncselekmény elkövetőjével az elkövetés előtt megegyezett volna, segítséget nyújt ahhoz, hogy az elkövető a hatóság üldözése elől meneküljön. Büntett miatt 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő az, ha a bűnpártolást hivatalos személy eljárása során követi el.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a Katonai Fellebbviteli Ügyészség BH 2000/142. számú eseti döntésére, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.75/2006/4. számú határozatára való hivatkozással. Ez utóbbi határozatban az elkövető hivatalos személyként került kapcsolatba azzal a személlyel, akinek büntetőjogi felelősségének megállapítása érdekében a szükséges intézkedést nem tette meg. A jelen elbírált büntetőügyben azonban a vádlott nem hivatalos eljárása során, hanem magánemberként szerzett tudomást arról, hogy barátja, tanú1 súlyos bűncselekmény gyanúsítottja, és az ezzel összefüggő lényeges információkat hallgatott el a nyomozóhatóság elől. Nem hivatalos eljárása során fejtette ki tevékenységét, ezért nem valósíthatta meg a hivatalos személyként elkövetett bűnpártolás büntettként törvényi tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az ügyészség által felhívott eseti döntés megállapításaival sem. Az abban kifejtett jogi érvelést elfogadva ugyanis, abban az esetben, ha a rendőr nem hivatalos eljárása során bűncselekmény elkövetéséről szerez tudomást, és ezzel kapcsolatos jelentési kötelezettségének nem tesz eleget,

minden esetben megvalósítaná a hivatalos eljárásban elkövetett bűnpártolás büntetettét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az a passzív magatartás, amely abban nyilvánul meg, hogy az előbb említett esetben a rendőr a rá kötelező érvényű szolgálati szabályzat előírásának nem tesz eleget és általános jelentési kötelezettségét nem teljesíti, még a személyi bűnpártolás törvényi tényállását nem meríti ki, hiszen ahhoz szükséges általában valamilyen tevőleges magatartás és az arra irányuló szándék, hogy legalább eshetőlegesen szándékkal segítséget nyújtson az elkövetőnek a hatóság elől való meneküléshez.

Jelen esetben a vádlott semmilyen aktív magatartást nem fejtett ki, a nála lévő hétvégi ház kulcsát is jóval az előtt adta át tanú1-nek, hogy ő bűncselekményt követett volna el. Büntetőjogi felelőssége ott érhető tetten, hogy e körülményről nem tett jelentést. Az alapügyben nyomozó rendőrhatóság a nyomozati iratok 7. nsz. alatt található jelentésében is azt állapította meg, hogy a vádlottal szemben bevezetett intézkedésük eredménye alapján kizárható volt az a feltételezésük, hogy segítséget nyújt a körözött személyek elrejtőzéséhez és szökéséhez. Ugyanakkor feljelentést tett hamis tanúzás büntette miatt a Miskolci Nyomozó Ügyészséghez, amely a 10.nsz. alatti határozatával tette át az ügyet jelentési kötelezettség megszegésének vétsége gyanúja miatt a Debreceni Katonai Ügyészséghez, mivel álláspontja szerint a hamis tanúzás büntette nem valósult meg. Ilyen előzmények után került sor a vádlottal szembeni vádemelésre jelentési kötelezettség megszegésének büntette miatt. A másodfokú bíróság tehát nem osztotta azt a fellebbviteli ügyészi álláspontot, hogy a vádlott cselekménye bűnpártolás megállapítására alkalmas.

A másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és mindezek alapján a büntetési célok elérésére alkalmas büntetést szabott ki a vádlottal szemben, amikor szabadságvesztés büntetésre ítélte. Nem tévedett, amikor lehetőséget látott e büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére, mivel a mellékbüntetéssel együtt - amely következtében a vádlott további rendőri szolgálatot nem láthat el - alkalmas arra, hogy mind a vádlottat, mind pedig másokat visszatartsa a jövőben hasonló jellegű bűncselekmény elkövetésétől. Az első ízben bűncselekményt elkövető vádlottal szemben - aki barátjával, illetve menyasszonya rokonával kapcsolatban nem teljesítette jelentési kötelezettségét - nem tartotta indokoltnak a másodfokú bíróság sem a törvény szigorának érvényesítését.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. július 4.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. július 4.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő